

Miramarges

Butlletí dels Estudis Universitaris de Vic

Consell de redacció: Lourdes Albiac, Pere Jódar, Toni Tort, Andreu Roca, Joan Vancells / Disseny: Eumo Gràfic / Impressió: Emegé Indústries Gràfiques / Dipòsit legal: B-44.156-1985.

10

L'ALFABETITZACIÓ I L'EDUCACIÓ PERMANENT

El conjunt de dades estadístiques i informacions que apareixen amb motiu de l'Any Internacional de l'Alfabetització, que s'està celebrant enguany, posen de relleu la dificultat d'assolir aquell objectiu que la UNESCO es va proposar ara fa uns anys: la desaparició de l'analfabetisme abans de l'any 2.000. Les coses no van com haurien d'anar. L'analfabetisme és, a hores d'ara, un fenomen d'una magnitud tal que no pot deixar indiferent ningú i molt menys la comunitat universitària.

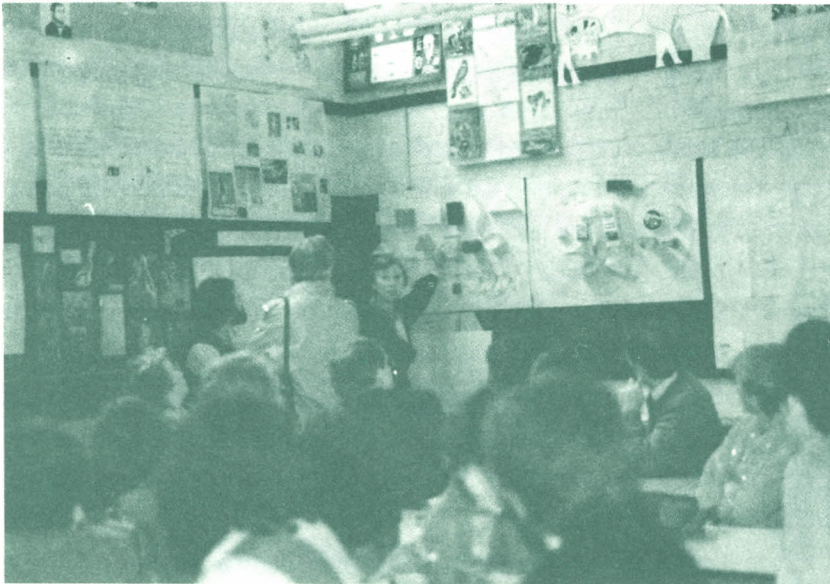
D'una banda, topem amb greus problemes per a fer disminuir el percentatge d'analfabets que hi ha al món: en xifres rodones, mil milions de persones, el 28% de la població. De l'altra, es multipliquen sense parar l'analfabetisme funcional, l'il·letrisme, l'analfabetisme tecnològic: diverses formes d'analfabetisme, és a dir, diferents limitacions de les persones per a poder desenvolupar una vida cultural, social i econòmica en plenitud de condicions.

El quadre general de la situació exigeix l'aplicació d'estratègies concretes per a intentar pal·liar el problema, començant per l'extensió i la millora de l'ensenyament bàsic, i continuant per l'enfortiment de les estructures educatives no-formals existents.

Però l'anàlisi del fenomen de l'analfabetisme demana sobretot un canvi de mentalitat en la concepció de l'educació permanent en el sentit que no es tracta d'una estructura subsidiària de l'educació obligatòria. L'educació, com va assenyalar l'informe Faure de la UNESCO, és un continuïum existencial que dura tota la vida. Ja no és una activitat dirigida només a les joves generacions, sinó que és una alternativa vital per a totes les edats, tant per a un infant com per a un adult. Conseqüentment, cal trobar fórmules que facilitin l'accés de les persones a la cultura contemporània a partir de llur situació, edat i procedència. Totes les fórmules que s'arbitrin s'han d'entendre com una part integrant més del conjunt de l'educació permanent. És en aquest sentit també que la consideració de l'alfabetització, i fins de tota l'educació d'adults com a subsistema educatiu escassament estructurat i marginal, és una imatge que sortosament es va bandejant de mica en mica.

Així mateix, les propostes educatives que es plantegin per a la millora del nivell cultural de la població han d'anar en la línia d'aquest sentit unitari d'educació permanent, no fos cas que, com ha assenyalat Paulo Freire, la multiplicació d'ofertes formatives es tradueix en la multiplicació de la desigualtat a l'hora d'establir aquestes ofertes, ja que una societat desigual crea més desigualtats.

Cal anar construint, doncs, un sistema formatiu integrat en el qual l'ensenyament bàsic sigui un element important però no l'únic, en el qual es creïn connexions sòlides de complementarietat entre les institucions d'educació formal i d'educació no-formal com a parts integrants, en un territori determinat, d'una mateixa estructura. La Universitat, lluny de restar-ne al marge, n'és un element substancial que, a més, pot orientar tot aquest procés de donar coherència al conjunt del sistema educatiu amb la finalitat de construir una millor educació permanent que significarà una millor qualitat de vida per a les persones.

L'ESCOLA D'EMPRESARIALS (EUEEO) JA ÉS MEMBRE DEL DIPLOMA EUROPEU DE GESTIÓ INTERNACIONAL (DEGI)

L'Escola Universitària d'Estudis Empresarials d'Osona s'ha integrat al DEGI (Diploma Europeu de Gestió Internacional), la qual cosa implica entrar en un conveni multilateral amb Institucions d'Ensenyament Superior de diferents països de la Comunitat Econòmica Europea.

L'objectiu d'aquesta associació multilateral, que rep el suport de la Comissió de les Comunitats Europees dins el marc del programa ERASMUS, és la formació de quadres i directius d'empresa amb mentalitat europea (Euromanagers) capaços de dirigir empreses en un mercat únic. Les institucions que formen part de l'associació expedeixen un títol comú de coneixements empresarials europeus.

A part d'aquest conveni multilateral, es signa amb cada institució un conveni bilateral d'intercanvi d'estudiants i de professors, i de cooperació en activitats d'investigació i de recerca empresarial.

Moment de la signatura del DEGI (Foto: Josep M. Roma)

Institucions Associades al DEGI:

Université de Valenciennes et du Hainaut-Cambresis (França), Fachhochschule Bielefeld (República Federal d'Alemanya), Portsmouth Polytechnic (Gran Bretanya), Hogeschool voor Economische Studies Rotterdam (Països Baixos) i Escola Universitària d'Estudis Empresarials d'Osona dels Estudis Universitaris de Vic.

Aquest conveni multilateral és vetllat per una Comissió Paritària, que és l'òrgan d'administració i desenvolupament del DEGI. Aquesta Comissió Paritària està formada per:

President: Rolf Wöller, Director adjunt del Diploma a Alemanya; Vice-president: Ian Berry, Director del Diploma a Gran Bretanya; Vocal: Alain Lecocq, Director del Diploma a França; Vocal: Wilhelm Valder, Director del Diploma a Alemanya; Vocal: Josep Terradellas, Director del Diploma a Espanya; Vocal: Michel Delhaise,

director adjunt del Diploma a França; Vocal: Josep Mª Jordà, Director adjunt del Diploma a Espanya.

La signatura del Conveni multilateral (DEGI) i dels convenis bilaterals va tenir lloc el dia 6 de juny a Vic. Amb motiu d'aquesta signatura es varen celebrar unes jornades protagonitzades pels visitants estrangers.

El dia 5 arribaren les delegacions estrangeres a Barcelona i van ser rebudes pels membres de la Comissió del DEGI de l'Escola d'Empresarials. Formaven part d'aquestes delegacions els representants de les institucions associades:

França: Pierre Tison, «President» de la Universitat de Valenciennes et du Hainaut-Cambresis; Robert Obert, Director del IUT de la Universitat de Valenciennes; Michel Delhaise, Director del Departament GEA del IUT; Alain Lecocq, Professor del GEA i Secretari general d'«Eurodéveloppement».

República Federal d'Alemanya: Heinrich Ehlebracht, «Rektor» de la Fachhochschule Bielefeld; Wilhelm Valder, Professor de la Fachhochschule Bielefeld; Rolf Wöller, Professor de la Fachhochschule Bielefeld.

Gran Bretanya: Tad M. Podolsky, «Dean» de la Business School del Portsmouth Polytechnic; Peter Perks, Cap del Departament de Comptabilitat de la Business School; Ian Berry, Professor de la Business School.

Països Baixos: Jan W.L. Stubbe, «Principal» de la Hogeschool voor Economische Studies Rotterdam.

El dia 7 de juny, el Rector de la Universitat de Barcelona va rebre, en recepció oficial, les delegacions estrangeres i una delegació dels EUV formada pel Director General, Ricard Torrents el director de l'EUEEO, Josep Terradellas, el Director adjunt del Diploma Josep M. Jordà Lloret, la Comissió del DEGI i el doctor Salvador Reguan. El rector Bricall va felicitar els EUV i va manifestar el suport de la Universitat a la integració de l'EUEEO al DEGI.

Després d'aquesta signatura, l'EUEEO és membre de ple dret del DEGI i, per tant, pot començar a desenvolupar les iniciatives organitzatives i acadèmiques necessàries per a fomentar les relacions establertes. Entre aquestes iniciatives acadèmiques hi ha l'intercanvi bilateral de professors i alumnes i, naturalment, la possibilitat que els nostres estudiants puguin obtenir el DEGI, així com el curs de diplomatura per a aquells estudiants de les institucions associades que vulguin obtenir el DEGI a Vic.

Finalment, entre les iniciatives organitzatives s'ha nomenat un Director del DEGI per a Espanya, Josep Terradellas (Director de l'EUEEO); un director adjunt, Josep M. Jordà (Cap del departament d'Organització i Empresa), i una Comissió del DEGI de l'EUEEO formada per: el director i el director adjunt, que a més pertanyen a la Comissió Paritària (internacional); Maite Vilalta, Coordinadora general i Cap del Departament d'Economia; Montserrat Vilalta, Cap d'Estudis i Cap del Departament de Matemàtica i Informàtica; Josefi-

na Guix, Cap d'Estudis de l'Escola d'Idiomes; Ramon Vallbona, Professor de Finances; Joan M. Capdevila, Professor d'Economia de l'Empresa i Josep Gallart, Professor de Francès.

El Diploma Europeu de Gestió Internacional (DEGI) durant el curs 1990-1991

Una vegada signat el DEGI, més ben dit, ja uns mesos abans es va començar a treballar pensant en el futur. Els interrogants són molts: quants estudiants estrangers podrem acollir? On s'allotjaran? A quines disciplines acadèmiques es sotmetran? Quants estudiants de l'EUEEO aniran a l'estranger? Quina preparació tenen? Com vetllar des d'aquí per a la seva estada? etc., etc.

Tot i la celeritat del procés, que s'ha accelerat vertiginosament durant el tercer trimestre del curs 1989-90, ja hi ha alguns objectius generals i algunes propostes concretes. Ens volem fixar especialment en dues: l'acollida d'estudiants estrangers i la convocatòria d'estudiants de l'EUEEO per tal de cursar el DEGI en alguna de les institucions associades.

Acollida d'estudiants estrangers

Aquests alumnes faran a l'EUEEO assignatures de tercer curs de la diplomatura d'empresarials. Això significa que hauran de fer un esforç especial perquè, a més d'aquestes assignatures de tercer curs, se'ls impartiran ensenyaments específics. Les dues especialitats que s'impartiran per a aquests estudiants són: Anàlisi Comptable i Comerç Exterior. Una vegada finalitzat el curs lectiu, aquests alumnes realitzaran unes pràctiques de tres mesos en empreses de la comarca o d'altres punts de Catalunya.

Es preveu que aproximadament uns deu alumnes de les institucions associades vindran a obtenir el DEGI a Vic: 5-7 francesos, 2 alemanys, 1 anglès i 1 holandès. El nombre final d'alumnes, aquest primer any (conforme es vagi consolidant el DEGI a Vic s'espera que s'incrementarà la demanda i s'hauran de limitar les places), depèn, d'una banda, del nombre de places que s'ofereixen i, de l'altra, del nombre d'alumnes sollicitants que hauran d'obtenir una beca del seu país d'origen.

Un problema seriós que es planteja és l'allotjament d'aquests estudiants a Vic, atès que, a diferència de la resta d'institucions associades, els EUV no tenen allotjaments unversitaris. S'intentarà acodar-los en apartaments o acollir-los en famílies d'estudiants. L'Ajuntament de Vic està estudiant la possibilitat d'oferir un espai per a allotjament d'estudiants.

Una altra tasca seriosa és l'organització del curs per a aquests estudiants i, sobretot, la impartició de les assignatures específiques de coneixements Europeus. Quant a la segona qüestió, l'EUEEO ha decidit crear un Curs de Postgrau d'Estudis Europeus (Gestió em-

presarial i econòmica europea) format per les persones, ja diplomades, que vulguin obtenir nous coneixements. Aquest Curs de Postgrau comptarà amb la presència de professors especialistes de les institucions estrangeres associades al DEGI. Algunes de les assignatures seran: Normes comptables internacionals, Marketing internacional, Negocis internacionals. Aquestes assignatures, les impartiran els professors estrangers durant el mes de febrer i seran uns seminaris intensius d'una setmana de duració.

A través de la Comissió Escola-Empresa s'ha aconseguit la col·laboració per a dur a terme les pràctiques a les empreses: Bon Preu, Roquet, Intersectorial del Ripollès, Casa Tarradellas i Caixa de Manlleu entre d'altres.

El DEGI per als estudiants de Vic

Hem de fer una puntualització: l'EUEEO és el representant del DEGI per a tot Espanya; per tant, qualsevol estudiant de qualsevol escola estatal que compleixi els requisits hi pot accedir.

En principi aquesta opció d'estudis a l'estranger es dirigeix a alumnes que han acabat segon i decideixen obtenir el DEGI fent tercer en una de les Institucions associades. El nombre d'alumnes que poden acollir-se al DEGI és d'11: 5 a Portsmouth, 5 a Valenciennes i 1 a Bielefeld. En propers anys s'espera elevar aquesta xifra a un màxim de 10 alumnes per Institució associada.

Els candidats hauran de sotmetre's a unes proves de selecció que consisteixen en:

- Un test d'idioma en el qual s'ha de demostrar un nivell suficient de conversa, comprensió verbal i escriptura.
- Una avaluació de l'expedient acadèmic.
- Una entrevista personal amb el responsable del programa DEGI.
- Una avaluació final realitzada per la Comissió del DEGI de l'escola. Els candidats oficials es designen per unanimitat.

Aquest procés de selecció ha tingut lloc durant el mateix mes de juny. A mitjan setembre, els candidats marxaran cap al lloc escollit, on tindran un curs intensiu de dues setmanes de la llengua del país. Durant el mes d'octubre iniciaran l'activitat acadèmica normal. És a dir, tindran assignatures equivalents al tercer curs de diplomatura d'empresarials de les especialitats: Anàlisi Comptable i Comerç Exterior; però, a més, tindran unes assignatures específiques (de caire europeu): Dret comunitari, fiscalitat internacional, Institucions comunitàries, Negocis internacionals, etc. Acabat el programa, pel maig, començaran tres mesos de pràctiques en empreses del país visitat (normalment multinacionals). Si superen les proves exigides, els alumnes participants obtindran el diploma d'empresarials conjuntament amb el del DEGI, que els serà concedit pel setembre.

Aquests alumnes, a més, participaran a les dues setmanes europees que són convocades durant el curs.

L'allotjament dels nostres estudiants a l'estranger depèn del país, però es farà en residències universitàries o bé en hotels estudiantils.

Aquests alumnes tindran alguns ajuts econòmics. En primer lloc, La Comissió de les Comunitats Europees, dins el programa Erasmus, els concedeix aproximadament unes 50.000 ptes. En segon lloc, la Caixa de Manlleu, concedeix una beca a fons perdut de 150.000 ptes a cada estudiant del programa DEGI. Així mateix, concedeix un préstec d'estudi per import d'un milió de pessetes als pares dels estudiants en condicions molt favorables. Finalment, les pràctiques en les empreses són remunerades.

Altres activitats del DEGI

A més d'aquestes iniciatives, continuarà el programa normal de relacions amb els membres europeus. Participació en les setmanes europees, que permeten que els professors i els alumnes dels EUV coneguin la realitat dels altres països i institucions. Contactes bilaterals d'intercanvi de professors i alumnes. Així es fomenta la comunicació i la relació, alhora que es dona l'oportunitat de preparar treballs, impartir conferències, etc.

RESUM DE LES AL·LOCUCIONS AMB MOTIU DE LA SIGNATURA DELS CONVENIS DEL DEGI

Al·locució del Director de l'Escola Universitària d'Estudis Empresarials d'Osona: J. TERRADELLAS

Avui som aquí per procedir a la signatura d'uns convenis de cooperació entre els Estudis Universitaris de Vic (EUV), a través de l'Escola Universitària d'Estudis Empresarials d'Osona, i els quatre centres estrangers que acabo d'esmentar. El conveni que signarem, en primer lloc és de caracter multilateral, a cinc bandes, és el conveni del Diploma Europeu de Gestió Internacional (DEGI). Aquest diploma, que rep el suport de la Comissió de les Comunitats Europees en el marc del progrma ERASMUS, és el que rebran, a més del títol oficial, els nostres estudiants després d'un any d'estudis en un dels centres associats i unes pràctiques de tres mesos en una empresa del país respectiu.

En segon lloc, signarem uns convenis bilaterals de cooperació, amb tots i cadascun dels centres aquí representats, que permetran intercanvis d'estudiants i de professors i la cooperació en projectes i treballs de recerca.

Aquesta és la forma com l'Escola d'Empresarials, que tot just acaba de complir el tercer any d'existència, concreta el primer pas cap a la integració en l'Europa de la qual formem part i amb la qual volem contribuir i compartir el futur.

El procés d'integració europea no és tan sols un fet econòmic, però sí que ho és bàsicament i això ens exigeix una gran responsabili-

El director de l'Escola d'Empresarials, Sr. Josep Terradellas, signant el DEGI (Foto: Josep M. Roma)

tat als que ens dediquem a la formació dels que hauran de gestionar les empreses en un Mercat Únic a partir del 1993.

Les possibilitats que se'ns obren a partir d'avui amb aquests acords, si sabem aprofitar-les, crec que són d'un gran abast.

No voldria finalitzar sense agrair a tots el que han fet possible que avui siguem aquí i que són molts i que per por de deixar-me algú no citaré, encara que sí que vull esmentar els col·legues de la Comissió Paritària que des del començament han tingut una actitud inequívoca a favor de la nostra candidatura. També als companys de la Comissió del DEGI de l'Escola i, d'una forma especial, els estudiants que ens han acompanyat en les successives setmanes Europees a Bielefeld, Valenciennes i Portsmouth i que han estat els millors representants del nostre centre. Seria injust si, per acabar, no cités l'especial sensibilitat que, des del principi, ha tingut cap aquest projecte el Director General dels EUV, la ferma actitud del qual ha estat decisiva.

Al·locució del President de la Comissió Paritària: R. WÖLLER

(...) Amb la signatura dels convenis s'iniciarà aquesta col·laboració en l'àmbit de la docència i així la col·laboració es traduirà en benefici dels estudiants.

Estic convençut que la cooperació ampliada contribuirà a una formació intensiva, ajustada a la pràctica, i amb orientació interna-

cional, així com a una més intensa col·laboració en economia i societat a Europa. També constituirà un considerable benefici per a les empreses dels països associats. Una bona condició per a la col·laboració de les escoles es dona quan els ensenyants tenen una concepció semblant i unes idees comparables sobre l'ensenyament i el treball amb els estudiants. A més a més de la millora de la formació per mitjà del programa comú, tenim l'esperança que en el futur també es faran progressos en la col·laboració en l'àmbit de la recerca i del transfert tecnològic.

Per altra banda, dono cordialment les gràcies al Sr. Director Torrents i al Prof. Terradellas per la preparació dels actes d'avui tan rics de contingut. Per acabar, com a president de la Comissió, prego als presidents, directors i degans acreditats que vulguin signar els convenis de cooperació preparats en els documents.

*AHocució del President de la Universitat de Valenciennes:
P. TISON*

(...) La vostra Escola i la Universitat de Valenciennes et du Hainaut-Cambrésis tenen molts punts en comú, en particular la joventut i la voluntat d'obertura europea.

És per això que a la joia que sento de trobar-me entre vosaltres s'hi afegeix la de signar l'acord que ens permetrà de fer créixer el renom del Diploma Europeu de Gestió Internacional. Millor que els tres mosqueters, que en realitat eren quatre, nosaltres som cinc per promoure aquest diploma sota la bandera d'Europa (...).

*AHocució del Rector de la Fachhochschule Bielefeld:
H. EHLEBRACHT*

Avui signem un nou conveni de cooperació. D'aquesta manera l'Escola de Vic s'ha adherit al DEGI com a cinquena Escola Europea associada. L'Escola Tècnica Superior de Bielefeld se sent orgullosa i feliç de veure aquesta participació en aquest programa Europeu d'Estudis. No ha estat fàcil el camí recorregut fins aquí; tanmateix l'hem anat fent gràcies a la constància i al compromís dels professors de les institucions universitàries implicades.

Quan el 20 d'octubre de 1982 teníem les primeres converses sobre contactes exteriors amb la Universitat de Valenciennes, a Bielefeld encara ningú no havia pensat en una positiva realitat d'aquesta mena. El 19 de març de 1984 vàrem signar el conveni de cooperació amb el nostre soci francès. El 6 de maig de 1987 va seguir la signatura amb el Politècnic de Portsmouth. El 6 de març d'enguany tornàvem de Rotterdam havent acordat el conveni de cooperació i havent-lo signat amb l'Escola Superior d'Estudis Econòmics. Avui, només tres mesos més tard, veiem enfortida la col·laboració Europea amb l'Escola de Vic com a nou membre associat.

L'any 1987-88 vuit estudiants de França, Anglaterra i la RFA varen prendre part en el programa Europeu d'Estudis; el curs 1988-89 eren trenta-set i el curs actual 1989-90 ja són quaranta-dos els joves d'aquests tres països que hi participen. Durant la setmana Europea de Portsmouth del 13 al 18 de novembre de 1988, els rectors varen lliurar els primers Diplomes Europeus als participants; un any més tard va ser a Valenciennes on va tenir lloc el segon lliurament de Diplomes, i durant la setmana Europea que tindrà lloc a Bielefeld el novembre vinent serà la tercera promoció que rebrà el Diploma (...).

Moment de la signatura del DEGI (Foto: Josep M. Roma)

AHocució del Degà de la Bussiness School: T. PODOLSKY

(...) Encara que aquesta sigui la meua primera visita als EUV, ja m'he trobat en diverses ocasions, a Portsmouth i a d'altres llocs, amb alguns membres del seu personal i he rebut informes molt favorables dels meus col·legues.

Particularment estic encantat amb el projecte de cooperació amb una institució a Catalunya, que té la seva història gloriosa, gent vibrant i treballadora, tradició Europea i una capital com Barcelona reconeguda arquitectònicament i culturalment. El Polytechnic de Portsmouth, d'aquesta manera, dona la benvinguda a l'acord de cooperació amb els EUV i a l'ampliació de l'existent consorci Europeu. Confio que el nostre acord facilitarà, més endavant, l'èxit d'una entesa més autèntica, comunicativa i àmplia entre les comunitats europees.

*AHocució del Principal de la Hogeschool voor Economische Studies
Rotterdam: J.W.L. STUBBE*

Senyores i Senyors,

El dia 6 de març de 1990 vàrem celebrar a Rotterdam la signatura de l'Acord entre el grup dels tres membres originals dels socis Europeus i l'Escola Superior d'Economia de Rotterdam (HES) com a nous membres.

Només tres mesos més tard, els nostres amics de Vic comparteixen l'associació de la qual esperem molt per a les cinc Escoles, amb els seus professors, però especialment per als estudiants, ja que són la generació que construirà l'Europa del 1993. Des de la II Guerra Mundial, dues generacions han preparat la desaparició de les fronteres econòmiques i polítiques; la generació que està venint ha d'acabar el treball començat; la seva tasca és millorar la comprensió entre els Europeus.

Vosaltres, a Catalunya, amb 6 milions de Catalano-parlants, com nosaltres, als països del Benelux, amb 20 milions de parla Neerlandesa, som minoria entre els alemanys, anglesos i francesos. Espero que podrem tenir una bona i estreta cooperació amb els nostres grans germans, mantenint la nostra herència cultural per introduir-hi la nostra llengua i cultura (...).

Alocució del Director General dels EUV: R. TORRENTS

Després que l'Europa contemporània ens acaba d'ensenyar que a vegades també l'inesperat arriba, voldria avui i aquí recordar que a vegades també projectes arduos i ambiciosos esdevenen realitat. Quan tres anys enrere i tot just inaugurada la nostra Escola d'Empresarials vàrem sentir a parlar del DEGI, se'ns va obrir un horitzó que llavors semblava inaccessible o, si més no, molt llunyà. I vet aquí com avui l'hem assolit i se'ns obre la magnífica perspectiva d'una cooperació universitària entre Vic i quatre ciutats més d'Europa.

Deixeu-me, doncs, expressar, en nom dels Estudis Universitaris de Vic, la intensa joia de veure aquest projecte, ardu i ambiciós, fet realitat. Joia i, és clar, responsabilitat derivada dels compromisos que contraïem davant les institucions associades i envers els estudiants, a qui, amb aquests convenis, oferim una formació empresarial Europea.

Ens trobem a Vic, un indret de Catalunya entre el Pirineu i el mar, una ciutat i un país d'arrels europees antigues i de renovada il·lusió per a participar en l'Europa del futur. Ens sentim acompanyats dels representants de la Universitat de Valenciennes, de l'Escola Superior de Bielefeld, de l'Escola Politècnica de Portsmouth i de l'Escola Tècnica Superior d'Economia de Rotterdam. Representen quatre institucions universitàries de quatre països de l'Europa comunitària més sòlida i experimentada. Associar-nos amb ells ens honra, ens estimula i significa una oportunitat que els Estudis Universitaris de Vic hem de saber assumir.

Però, com tot projecte ambiciós, el DEGI no ha pas progressat tot sol sinó empès per unes persones que hi han posat esforç o simple simpatia, intel·ligència o entusiasme, consell o feina tenaç. És just que sentim gratitud envers aquestes persones i les institucions que representen. Deixeu-me esmentar seguint el fil cronològic, la Dra. Montserrat Sansalvador, de la UPC, el professor A. Lecocq, de la Universitat de Valenciennes, el Dr. Josep M. Bricall, Rector de la

UB, el Sr. Candi Espona, regidor de l'Ajuntament de Vic i antic membre de la Fundació Universitària Balmes, i encara i molt especialment els professors Valder i Wöller, de l'Escola Tècnica Superior de Bielefeld. Pel que fa a la nostra Escola de Vic, mereixen una distinció especial el director Josep Terradellas i els professors Josep M. Jordà, Maite Vilalta i Fina Guix. Ells han portat la responsabilitat del projecte i ells han sabut culminar-lo en bé de la pròpia Escola i del EUV. Els felicito, doncs, els prego que vulguin acceptar el reconeixement institucional, i els encoratjo perquè continuïn d'ara endavant treballant en la formació europea dels estudiants del DEGI sobre la base dels convenis signats avui.

Voldria cloure la meua alocució amb un doble prec. En primer lloc, als representants de les Universitats estrangeres els demano que continuïn disposats a enfortir i a ampliar la col·laboració amb Vic i que, sense complaences, ens exigeixin de satisfer la confiança que posen en nosaltres. En segon lloc, demano als representants de les institucions d'aquí, Generalitat, Ajuntament, Universitats, Cambra d'Indústria i Comerç, que, alhora que celebren amb nosaltres la signatura del DEGI, mantinguin i incrementin el suport als EUV per tal de fer-ne una Universitat de la Catalunya i de l'Europa de demà.

Alocució del Sr. Alcalde de Vic i President de la Fundació Universitària Balmes: P. GIRBAU

Voldria que les meves paraules fossin la viva expressió del goig que em produeix la celebració de l'acte de concreció i signatura d'un conveni de cooperació il·lusionadament esperat.

Certament per a Vic és un honor compartir amb Valenciennes, Bielefeld, Portsmouth i Rotterdam, l'interès comú de dotar la nostra joventut d'una formació sòlida i amb capacitat de relacionar-se eficaçment.

Desitjaria també que en la nostra incorporació a aquest projecte comunitari sapiguem aportar-hi de la nostra part, la riquesa del patrimoni cultural que la ciutat de Vic té històricament acreditat, i de l'intercanvi en resultem tots afavorits per un recíproc enriquiment.

Voldria deixar constància del meu agraïment envers l'equip de professors que han treballat amb gran eficiència per a l'adaptació de continguts de les assignatures bàsiques, així com també a totes les persones que des dels diferents òrgans de decisió, han fet possible la realitat del conveni que avui signem.

Des d'ara, doncs, ens sentim gratament vinculats amb els nostres socis europeus i em congratula de veure progressar la nostra vocació europea pel camí de l'acord i del mutu respecte.

M'agradaria finalment saber-los oferir la nostra millor hospitalitat. Casa nostra ha estat des de molt temps un lloc de pas i, per tant, un àmbit obert i receptiu i és amb aquest esperit que els oferim el nostre acolliment i la nostra sincera amistat.

ESPORT UNIVERSITARI

En un acte presidit pel Sr. Enric Castellnou, en representació del Sr. Alcalde de Vic i i president del Patronat de la Fundació, i el Sr. Ricard Torrents, director dels Estudis Universitaris, tingué lloc el lliurament de premis als guanyadors dels Tornejos dels Estudis Universitaris de Vic i el reconeixement de tots els estudiants que participen activament en alguna entitat esportiva. El 1r. Torneig de Tennis va tenir com a campió Joan Sadurní, i l'equip C de 2n H d'empresarial va guanyar el 2n. Torneig de Futbol Sala.

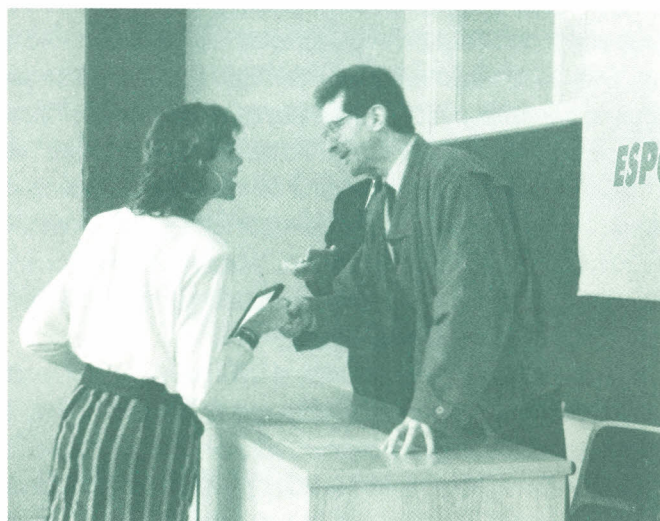
El senyor Enric Castellnou en l'acte de lliurament de premis als guanyadors de l'Esport Universitari (Foto: Josep Cerezo)

Els alumnes distingits foren els següents:

Judith Alcubierre i Roca
 Esquí, Campiona de Catalunya. Empresarials
 Montse Fontarnau i Rovira
 Atletisme, Club Atlètic Vic. Empresarials
 Xavier Roqueta i Ramos
 Automobilisme. Rallyes de Terra
 (Participant al París-Dakar)
 Guanyador del Rally 5è Centenari. Empresarials
 Joaquim López i Rocafiguera
 Hoquei sobre patins, Reus Esportiu. Empresarials
 Joan Sabater i Miralles

Hoquei sobre patins, Reus Esportiu. Empresarials
 Xavier Sala i Pastallé
 Hoquei sobre patins, Club Patí Voltregà. Empresarials
 Daniel Rovira i Anglès
 Àrbitre d'Hoquei sobre patins. Empresarials
 Gregori Vizcaino i Vallbona
 Esquí Nautic. Empresarials
 Jaume Torras i Planas
 Futbol, Agrupació Esportiva Cultural Manlleu. Empresarials
 Carles Barrera i Vila
 Futbol, Unió Esportiva Vic. Empresarials
 Carles Casanovas i Prat
 Bàsquet, Club Bàsquet Vic. Empresarials
 Jordi Carceller i Valls
 Ping-Pong, Club Tennis-Taula Vic. Empresarials
 Pilar Solé i Carol
 Ping-Pong, Club Tennis-Taula Vic. Infermeria
 Anna Jurado i Moreno
 Atletisme, Club Atlètic Vic. Magisteri
 Lurdes Miquel i Sabatés
 Atletisme, Club Atlètic Vic. Magisteri
 Lluís Comas i Fabregó
 Escacs, Club d'Escacs Centelles. Informàtica

Així mateix, obtingueren una menció especial Lurdes Miquel i Sabatés, Campiona d'Espanya Universitària de Cross a Almeria el 18 de març de 1990 i Campiona de Catalunya Universitària de Pista a l'aire lliure dels 1.500 metres a les Pistes Universitàries de Barcelona el 29 d'abril de 1990, i Lluís Comas i Fabregó, campió d'Espanya Universitari d'Escacs a Torremolinos el 25-29 d'abril de 1990.

Lurdes Miquel i Sabatés rep la menció especial de mans de Ricard Torrents (Foto: Josep Cerezo)

LLIURAMENT D'ORLES ALS ALUMNES DE LA 1a. PROMOCIÓ D'EMPRESARIALS

Es celebrà al pati dels Estudis Universitaris el dia 29 de juny amb l'assistència dels alumnes i llurs familiars. Presidiren l'acte i dirigiren unes paraules als assistents el Sr. Pere Girbau, alcalde de Vic i president de la Fundació, el Sr. Ricard Torrents, director dels EUV, el Sr. Josep Terradellas, director de l'Escola Universitària d'Estudis Empresarials, i el Sr. Martí Oller, Director General de la Caixa de Manlleu, entitat d'estalvi que té signat un conveni de cooperació econòmica amb els estudiants de l'Escola d'Empresarials.

DIADA INTERNACIONAL D'INFERMERIA A LA COMARCA D'OSONA

Dintre dels actes acadèmics organitzats amb motiu d'aquesta diada, el Sr. J. Muñoz i Mansilla, Assessor del Ministre de Sanitat en temes d'infermeria, pronuncià la conferència «Situació actual de la Infermeria» a la Sala d'Actes dels EUV el dia 8 de juny de 1990. Abans, el dia 11 de maig, a la Sala d'Actes de l'Hospital de la Santa Creu havia parlat sobre «Què és cuidar en Infermeria avui? i demà? dificultats i perspectives», la Sra. Anny Papillaud, que és entrevistada en aquest mateix número. La jornada va acabar amb una festa dedicada a les infermeres que es va celebrar en uns locals del mateix Hospital.

E U V

Estudis Universitaris de Vic

Escola Universitària d'Infermeria Osona

Adscrita a la Universitat Autònoma de Barcelona

DIADA INTERNACIONAL D'INFERMERIA A LA COMARCA D'OSONA

DEL 7 AL 12 DE MAIG DE 1990

ANNY PAPILLAUD:

Malgrat la forta crisi que pateix la Infermeria, tal com evoluciona la societat cada cop es necessitaran més infermeres

La senyora Anny Papillaud és diplomada en infermeria, especialitzada en psiquiatria, diplomada de l'Escola d'Ensenyament Superior d'Infermeria de la Creu Roja de Suïssa. Té el diploma universitari de Gerontologia Social de la Universitat de Lió i Grenoble. És infermera consellera en diferents centres i professora en un programa de Gerontologia de l'Escola d'Infermeria «Le Bon Secours», de Ginebra.

A més de les classes de Gerontologia a l'Escola d'Infermeria, a quin altre tipus de formació et dediques?

Faig classes en el curs de Gerontologia de postgrau i també com a consellera de grups en el «Centre de Soins Continus» (CESCO).

Aquest centre, però, no té res a veure amb l'escola ni es troba dins de cap institució assistencial. El CESCO va demanar a l'escola

«Le Bon Secours» que cedís una infermera a mitja jornada per donar suport als equips de treball.

En què consisteix la formació que dones al CESCO?

Treballem amb grups de professionals per analitzar la pràctica diària. Partint de casos pràctics, situacions reals que els mateixos infermers plantegen, resollem els problemes o les situacions difícils entre tots els components des de diferents punts de vista.

És una manera de fer reflexionar sobre les actuacions, d'oferir un ventall de possibilitats de resolució, d'enriquir tot l'equip amb les diferents experiències.

Es vol fer entendre que les actuacions dels professionals d'infermeria no han de ser solament reaccions envers el malalt, sinó accions planificades. El fet que la persona que condueix el grup no pertanyi a

la institució on treballen fa que els professionals s'expressin més obertament i fàcil, perquè saben que no se'ls avalua ni jutja.

Aquesta anàlisi de la pràctica diària és el que aquí anomenem supervisió?

Segurament que sí, entesa de la següent manera:

És una supervisió no realitzada per una persona aliena a la tasca de cadascú, que en jutja i n'avalua les actuacions, sinó que és com una autoreflexió, com un emmirallar-se en els altres per trobar una resposta un mateix.

Les infermeres encara tenen molta dificultat per assegurar i dedicar uns minuts a reflexionar i analitzar les actuacions. Si es dediqués una mica de temps a l'anàlisi no s'hauria d'actuar tant. S'actua molt i es reflexiona poc. És llavors quan es prenen camins equivocats i s'ha de tornar enrere i rectificar.

Les infermeres tenim una gran part emocional i intuïtiva, però per formar un gran professional cal desenvolupar la part de l'anàlisi.

L'Anny cita una frase de Machado: «Caminante no hay camino, se hace camino al andar». Recomanes algun sistema o guia per facilitar l'anàlisi de les situacions?

Hi ha moltes guies per recollir dades i fer el seguiment dels pacients, però si no hi ha l'esforç de l'anàlisi, ni objectius establerts ni avaluació per veure el resultat de les nostres actuacions, aquests mitjans no serveixen de res.

«Ens ensenyen que el dit és per assenyalar la lluna, però quan veiem la lluna ens oblidem del dit».

Quines diferències trobes entre la nostra Escola i l'Escola «Le Bon Secours»?

Quant a continguts, els programes són molt semblants en els tres cursos. Els programes estan orientats cap a la salut pública. A «Le Bon Secours» aquesta nova orientació del sistema sanitari cap a la salut de la comunitat ja va començar els anys seixanta amb l'especialitat de Salut Pública. Però ja abans, vers els anys quaranta i després de la Guerra, els alumnes de tercer curs ja ajudaven la població en algunes activitats. Potser les diferències estan en el sistema pedagògic. «Le Bon Secours» és una Escola privilegiada. A primer curs només hi ha de 40 a 50 alumnes i es formen grups de 20 alumnes per impartir classes. Això és un avantatge molt gran.

A més, tenim molts recursos (serveis d'àudio-visuals, biblioteca, etc.) que són un suport molt important i indispensable a nivell pedagògic.

Els estudis d'infermeria són universitaris?

No. A Ginebra tenim tres categories d'infermeres: les que estudien tres anys, les que n'estudien dos i les ajudants d'infermeria, que n'estudien un. Actualment es volen eliminar els estudis de dos anys perquè els hospitals ja no accepten aquestes infermeres, i es vol crear la infermera assistent, amb estudis més específics per a l'atenció de malalts crònics.

Després dels estudis bàsics es poden fer les especialitats de Salut Pública, Materno-infantil i Geriatria.

Quina relació hi ha entre escola i comunitat?

L'Escola organitza activitats com conferències, exposicions, etc... a les quals pot assistir tota la població.

Els alumnes, sobretot els dels cursos de postgrau, realitzen treballs dirigits i en els quals participa la comunitat i després exposen els resultats del treball al públic, de manera que poden intercanviar opinions entre els alumnes i la comunitat, establir possibles solucions a problemes, fer suggeriments, etc...

Em sembla que això dels treballs equival a les pràctiques de Salut Pública que fan els alumnes de primer i segon curs de la vostra escola.

Un tema en ple auge avui aquí a Catalunya és el de la gent gran i els problemes que comporta en una societat no preparada. Tu, que has treballat en l'atenció a aquest grup de població, ens podries explicar com està estructurat a Ginebra?

A Ginebra cada «cantó» s'organitza a la seva manera.

L'atenció a la gent gran es fa majoritàriament a domicili. La gent gran no vol morir ni a l'hospital ni a les residències. Aleshores hi ha una intercol·laboració entre hospital i atenció domiciliària.

Hi ha dos tipus de residències geriàtriques: unes d'acollida temporal (de curta estada) i unes altres anomenades residències assistides perquè el vell s'hi va integrant progressivament sense passar de cop del domicili a la residència, sinó amb un període d'adaptació.

També hi ha una mena de pisos petits on poden dormir i cuinar o, si ho prefereixen, poden anar a menjadors col·lectius (apartaments vigilats amb suport sanitari).

Les residències són obertes a la comunitat: es fan cursos, exposicions dels treballs que fa la gent gran, etc... de manera que hi ha una relació entre les diferents generacions i així es poden veure i entendre els canvis que es produeixen entre les generacions.

No es veuen les residències com un lloc de caritat, sinó com un lloc on hi ha la possibilitat de continuar creant i creixent.

També és molt important la tasca que fan els voluntaris.

N'hi ha de dos tipus: el voluntariat natural que sorgeix del mateix poble o barri, intercanvi entre veïns, que allà és una cosa molt normal i molt assumida, i el voluntariat organitzat per institucions.

Hi ha també unes associacions organitzades amb un sistema d'intercanvi «troque» en què cadascú ofereix el que té i rep el que necessita sense cap despesa.

Aquí el lligam de la família és molt fort; en canvi a Suïssa el suport de la família, l'ha de substituir la societat més propera al vell.

La infermeria actual està patint una forta crisi. Sortirem d'aquesta situació?

Crec que sí, és una crisi molt forta, però tal com evoluciona la societat cada cop es necessitaran més infermeres.

Ara hi ha molts metges i poques infermeres perquè en la nostra professió hem de fer un treball incompatible amb la vida privada, a causa dels horaris, la càrrega emocional i física, etc....

Les infermeres, al cap de dos o tres anys, deixen el treball perquè no els dóna cap satisfacció. Per a les joves infermeres el treball està supeditat a la vida privada, el que fan és anar canviant i estar poc temps en un lloc concret. Abans els hospitals volien que la infermera s'hi dedicés gairebé tot el dia i ara tots els hospitals ofereixen la possibilitat de menys dedicació; tot i això, crec que els hospitals han de canviar molt si volen tenir infermeres competents.

Les institucions que tenen objectius i projectes clars i específics motiven més els professionals i aquests s'hi queden més temps. De totes maneres, estic convençuda que superarem aquesta crisi.

Lourdes Albiac

La senyora Anny Papillaud durant la conferència que pronuncià a la Sala d'Actes de l'Hospital de la Santa Creu amb motiu de la Diada Internacional d'Infermeria (Foto: Lourdes Albiac)

TRES ANYS D'EMPRESARIALS

Parlant amb coneixement d'efecte i no de causa, a l'hora de recollir el munt d'impressions obtingudes durant tres anys de carrera, un es pregunta si ha de ser tolerant amb el passat, perquè passat està, o, contràriament, esculpulós buscant el màxim perfeccionisme.

Certament, iniciar una nova disciplina universitària, en aquest cas Empresarials, va comportar dificultats i entrebancs als responsables. Malgrat això, nosaltres, com a estudiants, tenim una visió potser a vegades massa exigent, sobre la docència, la informació, l'organització i l'infraestructura.

Cal saber riure's de les irregularitats, però de la mateixa manera que allò positiu es proclama alt i clar, no hi ha motiu de ridiculitzar amb frases simpàtiques el que no ha estat satisfactori (mancances no justificables a les quals ens hem hagut de resignar en certes ocasions, sobretot els de tercer, els més veterans). Cert que és poc gratificant intentar fer les coses bé, i veure com apareixen errades que provoquen la crítica, que no té mai espera. Cal clarificar, però, que aquests errors en ocasions són provocats pel sistema exterior: sociocultural, polític, educatiu...

Tot i això, com pot justificar-se la selecció de certs professors incompetents (en la docència), o irregulars en la seva assistència a classe? Tanmateix és deplorable el canvi de sistema d'avaluació que any rere any «patim», desconcertant el mètode d'estudis i la planificació que tot bon estudiant agraeix poder fer. Alhora, potser hi ha algun superdotat capaç de concentrar-se en una aula que vol dir-se

Biblioteca, on la tertúlia és l'ordre del dia, com si fos una aula d'estudi (per reunions conjuntes d'estudi): S'agrairia no confondre els termes, i és d'esperar que la futura Biblioteca pugui ser qualificada de «silenciosa», «de concentració», i sobretot «ben dotada de recursos», ja que, fins ara, és ridícul el nombre de llibres que hi ha referents a la nostra carrera.

De ple en la crítica, no està de més indicar la fugaç passada que dona l'Idioma (anglès o francès) a l'Escola; és lamentable que la majoria acabem la carrera parlant vergonyosament una llengua estrangera, que a l'hora de buscar feina serà requisit imprescindible. Ja va essent hora que l'idioma deixi de ser una 2a. assignatura, i la germana pobra i bona, i passi a ser un «os» més, en especial a la nostra carrera, i amb més èmfasi a l'especialitat de Comerç Exterior.

Malgrat aquestes deficiències, el nivell acadèmic general impartit pot considerar-se bo (tot i que no tenim gaires punts de referència), i encara més les tècniques utilitzades per alguna assignatura (fugint al màxim de la teoria, procurant acostar-se a la realitat econòmica de forma pràctica). És obvi que el reduït nombre d'alumnes per aula és un factor decisiu per a facilitar la comprensió, agilitzar i amenitzar les classes, i connectar amb un professorat obert, jove i dinàmic, (generalment). Respecte al professorat, una felicitació per la puntuació que ha anat posant en els exàmens; segurament ningú no pot al·legar grans injustícies, sinó més aviat el contrari. Es ben simple: qui treballa passa, i qui no, tard o d'hora trobarà el sistema.

Una altra felicitació per la implantació d'assignatures addicionals com la Informàtica que, a més a més, ha ampliat recentment el nombre d'ordinadors; i parlant de millores, tots els de tercer recordem la clausura de l'improvisat «xiringuito» de l'entrada i la inauguració de l'actual bar (tot i amb unes «pintades» de més), «ex» seu de concorregudes partides de pòquer, burro, daus... (haviem d'aprendre a regatejar, apostar i retirar-nos a temps, no?...bé sembla que no!)

Pel que fa als contactes amb l'exterior, poden valorar-se a dos nivells: proper i llunyà, i res més positiu que mantenir una bona relació amb universitats europees, però encara no s'ha vist que els contactes amb empreses d'aquí hagin donat fruits, referint-nos a pràctiques, i no tant a conferències, interessants, sí, però un xic avorrides algunes.

En poques paraules s'haurien de dir moltes coses per exposar un seguit d'elements que han configurat bona part del tarannà d'una colla d'estudiants, amics entre tots, molts combinant els estudis amb una feina, tots de poblacions diferents, els quals han vingut a convergir a la ciutat de Vic, des d'on després iniciaran camins diversos. Ara i sempre recordarem les sigles EUV que per a nosaltres han estat: un lloc, una gent, uns coneixements. Han resultat uns anys d'experiències enriquidores, perquè tot fa créixer una mica més la nostra maduresa, en tot s'aprèn!

ESTADA A L'ÉCOLE DE SOINS INFIRMIERS «LE BON SECOURS» DE GINEBRA

Amb la finalitat de conèixer el funcionament i la dinàmica d'altres escoles d'infermeria i incorporar possibles canvis dins la nostra, vam tenir l'ocasió de fer una estada a l'École de soins infirmiers «Le Bon Secours» de Ginebra (Suïssa).

Abans d'explicar els aspectes fonamentals d'aquesta escola, cal ubicar-nos en el país i en el cantó de Ginebra. Suïssa, ara com ara, té unes característiques molt diferents a les del nostre país. A nivell administratiu les escoles d'infermeria depenen del Departament d'Instrucció Pública (DIP) i a nivell Federal d'una comissió de Directors de la Salut que delega les seves funcions a la Creu Roja Suïssa (CRS) perquè controli tots els professionals que presten atencions i cures a l'individu. La Creu Roja Suïssa té diverses comissions una de les quals és la d'Infermeria.

L'École de soins infirmiers «Le Bon Secours» va ser fundada el 1905 i depèn del DIP en un 99% i d'un Consell de Fundació Privat en un 1% (aquest fet els permet tenir una certa autonomia sobretot a nivell pedagògic).

Els objectius que ens vam plantejar durant l'estada a l'Escola eren els següents:

1. Conèixer l'organització de l'ensenyament durant els 3 anys d'estudi i la integració/coordinació teòrico-pràctica.
2. Conèixer el desenvolupament en el pla pedagògic del model d'Infermeria que segueix.
3. Conèixer els recursos humans i materials de què disposen.
4. Conèixer la integració de la Relació d'Ajuda en els estudis d'Infermeria (metodologia emprada).
5. Conèixer els indicadors utilitzats per valorar la qualitat i els sistemes d'avaluació.

Al llarg dels tres anys s'imparteixen coneixements en atencions d'Infermeria, ciències biològiques, ciències humanes i ciències mèdiques i es manté una estreta relació entre les sessions teòriques, les sessions pràctiques, l'experiència clínica, els treballs de grup i la recerca personal. El primer any s'estudia la persona sana i els dos cursos següents les alteracions i els canvis que poden afectar la salut al llarg de la vida i les atencions d'infermeria que seran necessàries per poder ajudar el malalt a recuperar-se, a adaptar-se a la seva situació o a sentir-se acompanyat en el procés de mort.

El paral·lisme entre els estudis teòrics i els aspectes pràctics afavoreix la integració dels diferents ensenyaments.

El model d'Infermeria que utilitzen és el de Callista Roy, de la tendència existencialista, i la seva introducció dins l'ensenyament es va fer de forma progressiva durant els tres anys.

L'Escola de «Le Bon Secours» disposa d'una sèrie de recursos humans i materials envejables.

Té uns 200/250 alumnes i 110 ensenyants, 57 dels quals hi tenen una dedicació exclusiva. Això els permet treballar amb un nombre d'alumnes molt reduït i poder cobrir en un alt nivell les necessitats i les exigències de la formació.

Disposa també d'un sector, que anomenen de Recolzament Pedagògic, i que consta d'un servei d'Àudio-visuals amb molt material (vídeoteca, diapositives, transparències) molt ben organitzat, d'una Biblioteca i de diferents sales de cures (6) amb equipaments hospitalaris bàsics.

En el segon any d'estudis es fan diverses sessions de sensibilització a la Relació i al tercer s'incideix en la Relació d'Ajuda a través, sobretot, de l'anàlisi de la pràctica professional.

Referent a l'últim objectiu, els indicadors que utilitzen per valorar la qualitat i els sistemes d'avaluació, són els objectius de formació a nivell de coneixement, actituds i aptituds professionals així com els objectius específics elaborats amb els alumnes i ratificats per la Comissió de Pedagogia permanent.

L'avaluació és formativa i sumativa.

Programme des formations de base

Si volem comparar aquesta situació amb la nostra de l'Escola d'Infermeria «Osona», ens adonem que tenim en comú l'organització de l'ensenyament, que és molt semblant i la coordinació teòrico-pràctica. També nosaltres tenim una petita vídeoteca i disposem dels serveis d'Àudio-visuals, Biblioteca i Editorial, propis dels Estudis Universitaris. Tenim també dues sales de cures ben equipades.

Pel que fa al model d'Infermeria, com a la majoria d'escoles de Catalunya, nosaltres seguim el de Virginia Henderson, de la tendència sociològica. Tot just estem treballant en la introducció de la Relació d'Ajuda en les diferents assignatures amb la pretensió que els alumnes analitzin les pròpies actuacions en l'experiència clínica. Quant a l'avaluació, valorem els coneixements, l'habilitat i les actituds que es considera que ha de tenir un professional d'Infermeria.

Durant la nostra estada a Ginebra no ens vam limitar a conèixer solament aquest centre de formació sinó que també vam fer estada en un Centre de cures continuades (CESCO) de les «Institutions Universitaires de Geriatrie» de Ginebra. En aquest centre vam introduir-nos dins un equip multidisciplinari i vam observar la dinàmica de treball. Aquesta consistia a donar una atenció integral i individualitzada a la persona tenint en compte el seu passat, el seu entorn i els seus recursos per assegurar un confort màxim a nivell físic i moral.

S'ha de destacar el gran èmfasi que posen en la reinserció de l'individu a través de la teràpia ocupacional que permet a la persona assolir una autonomia en les activitats de la vida diària. Després se'l dóna d'alta havent-se posat abans en contacte amb els serveis de la xarxa socio-sanitària de la comunitat. Aquest centre es caracteritza

també pel programa que tenen de cures palliatives en malalts de càncer en fase terminal que comprèn tres aspectes bàsics: el control del dolor, les cures d'infermeria al moribund i l'acompanyament per afavorir el confort psicològic.

A més, vam visitar diferents organismes internacionals relacionats amb el món de la salut: l'OMS, el CCIR (Comitè Internacional de la Creu Roja) i el CII (Consell Internacional d'Infermeres).

Aquesta estada a L'École de Soins Infirmiers «Le Bon Secours» ens ha permès conèixer i poder disposar de nou material que ens farà augmentar el nivell de qualitat en la formació dels estudiants d'Infermeria, però també ens va fer adonar que, salvant les distàncies, els ensenyaments que s'imparteixen a «Le Bon Secours» i els que s'imparteixen aquí no són pas gaire diferents i moltes inquietuds que presenta la Infermeria Catalana les presenta també el cantó de Ginebra.

Montserrat Faro i Basco
M. Cinta Sadurní i Bassols
Professores de l'Escola Universitària
d'Infermeria «Osona»

Construccions Ferrer s.a.

Rambla Hospital, 40
Telèfon 885 25 58
Fax 889 43 09
08500 VIC (Barcelona)

COL·LECCIONS DE PEDAGOGIA

Fa ja cinc anys que van aparèixer els primers títols de les col·leccions de Pedagogia «Textos Pedagògics», fruit d'un conveni entre EUMO i el Servei d'Ensenyament de la Diputació de Barcelona, i «Interseccions», assessorada i dirigida pel Departament de Ciències de l'Educació de l'Escola de Mestres. Miramargès es va fer ressò de l'estrena.

«Textos Pedagògics» ha seguit el ritme previst en un principi de publicar quatre volums cada any i així, ja han aparegut 23 títols dels 30 de què constarà la col·lecció. La col·lecció ha estat molt ben acollida en els cercles als quals es dirigia i realment ha omplert el buit que existia en la nostra llengua pel que fa a les obres clàssiques de l'educació antiga i moderna. Tant és així, que els sis primers títols han hagut de ser reimpressos i els assessors de la col·lecció estan pensant la manera de continuar la publicació d'altres obres pedagògiques després de l'aparició del n. 30 que preveu el Conveni entre EUMO i la Diputació de Barcelona.

Els títols disponibles són:

La descoberta de l'infant, de Maria Montessori; *La mesura objectiva del treball escolar*, d'Alexandre Gali; *Democràcia i escola*, de J. Dewey; *Escrits per a educadors*, de Jean Piaget; *Emili*, de J.J. Rousseau; *Summerhill*, de A.S. Neil; *Pedagogia i vida*, de Joaquim Xirau; *Com Gertrudis educa els fills*, de Johann H. Pestalozzi; *Pedagogia de l'essència i pedagogia de l'existència*, de Bodgan Suchodolski; *La funció de globalització i altres escrits*, d'Ovide Decroly; *Esbós per a un curs de pedagogia*, de Johann Friedrich; *La teoria dels corrents edu-*

catius, de Pere Rosselló; *L'educació com a pràctica de la llibertat*, de Paulo Freire; *L'home que treballa i juga*, d'Eugeni d'Ors; *De l'acte al pensament*, de Henri Wallon; *Paideia: Protàgoras, de la República i de les Lleis*, de Plató; *Pensament i llenguatge*, de Lev Semionovix Vigotski; *Consulta Universal*, de J.A. Comenius; *L'educació de l'home i el jardí d'infants*, de Friedrich Fröbel; *El règim de llibertat dels escolars i altres escrits*, de Joan Bardina; *Educació: intel·lectual, moral i física*, de Herbert Spencer; *L'Escola Moderna*, de Francesc Ferrer i Guàrdia i *Per l'escola del poble*, de Célestin Freinet.

La col·lecció «Interseccions» es presentava amb dues finalitats bàsiques: ser una col·lecció oberta a tots els autors de l'educació, eminentment utilitària i pràctica, i una col·lecció actual, d'autors i temes contemporanis. Fins ara ha publicat dotze títols:

La parla dels infants, de Jerome Bruner; *Els infants que es perden al bosc*, d'Andrea Canevaro; *Construir un projecte d'escola*, de Joaquim Franch i Joaquim Pèlach; *Metodologia per a l'estudi del llenguatge infantil*, de Miquel Siguan, Rosa Colomina i Ignasi Vila; *Els grans autors i l'escola*, a cura de J. Carbonell, T. Tort, J. Trilla i R. Torrents; *Lev Semionovix Vigotski: La mediació semiòtica de la ment*, d'Ignasi Vila; *La comunicació verbal en el marc escolar*, de M. Rosa Solé; *Pràctica, recerca i teoria en educació*, de John Elliot, a cura de Joan Rué; *L'infant i nosaltres*, de Francesco Tonucci; *Allò psíquic*, de Josep Roca; *Didàctica de les ciències*, de Joan Aliberas i *La desaparició de la infantesa*, de Neil Postman.

